

Европските лидери, по речиси двегодишна агонија, конечно ги договорија контурите на реформите на институциите во оваа заедница, кои ги заокружија во таканаречен "Лисабонски договор". Исто како и земјите-членки на Европската унија, така и нашиве домашни лидери сè нешто се сретнуваа, дијалогизираа и на крај ништо не се договорија. Но, со помош на тактиката-стап и морков, која во нашава земја одамна е испробана и верификувана како многу успешна, дојдовме до договор.

Двете клучни прашања, кои произлегоа од таканаречениот "Мајски договор", засега се камен на сонување на патот кон НАТО. Концептуалните разлики овој проблем го прават уште поголем, ако се знае дека станува збор за прашања, кои навлегуваат и во Уставот на Република Македонија, но и во она што се нарекува албанско или македонско достоинство. Имено, станува збор за прашањето за употребата на албанскиот јазик во Македонија, и ресоцијализацијата на некогашните борците на ОНА, кои практично треба да се изедначат со оние кои војуваа во 2001 година од македонска страна.

Пишува:
Магдалена АНДОНОВСКА

На стариот континент е родена нова Европа. Конечно! Дојде крај на повеќегодишната институционална криза во Европската унија, а која беше предизвикана од неуспешните референдуми по прашањето за европскиот устав, кои се одржаа во Франција

ВЛАСТА И ОПОЗИЦИЈАТА ВО ИМЕ НА НАТО ПОСТИГНАА ДОГОВОР

и во Холандија. По речиси двегодишна агонија европските лидери конечно ги договорија контурите на реформите на институциите во оваа заедница, кои ги заокружија во таканаречениот "Лисабонски договор". Со овој Договор дваесет и седумте членки на Унијата се договорија за поедноставно раководење и донесување одлуки, но и отворија пат за прием на нови членки.

По сè изгледа Европската унија дојде до своето решение, иако на прва топка изгледа дека презема ригорозни чекори, кои допрва ќе се види како ќе се одразат врз земјите-членки, особено на оние кои досега важеа за земји со таканаречен посебен статус. Плодовите од Лисабон ќе ги гледаме во годината која доаѓа, а на самиот старт мораме да го спомнеме познатото правило дека секој договор е подобар од оној кој го нема, и токму затоа треба да се поддржи лисабонскиот договор, кој да се надеваме ќе стави крај на една сериозна криза во Европската унија. Пред сè, поради фактот што токму оваа криза, можеше да предизвика натамошни продлабочувања и со овој дел од Европа, кој очекува да стане составен дел на стариот добар континент. Но, договор е постигнат. Кризата е решена.

Добро е кога ќе слушнеме вакви вести. Дека некоја голема криза успеала да се надмине, со што практично хаосот почнал да се претвора во ред. Особено, ако кризата се однесува на некој кој е многу помокен од нас, од кој ние, така мали, речиси сосема зависиме. Но, кога големите можат да седнат и да решат одреден проблем, зошто тоа нам, на така малите, тешко ни оди? Или можеби се споредуваме со големите, па мислиме дека така треба? Или, пак, затоа што мислиме дека нашите проблеми се најголеми, и сакаме да бидеме во центарот на вниманието?

Веројатно од сè по нешто. Исто како што е точен фактот дека нашите политички лидери за многу помала, но особено важна работа за нас, наводно пре-

МАКЕДО ЗАКОН

говараа една година, и никако не можеа да се договораат. Европејците за европскиот Устав, а Македонците (тука мислам на сите граѓани на Република Македонија), за домашните критериуми кои треба да ги исполни нашава земја, за да стане членка на НАТО. Исто како и земјите-членки на Европската унија, така и нашиве домашни лидери сè нешто се сретнуваа, дијалогизираа и, на крај, ништо не се договараа. Но, со помош на тактиката-стап и морков, која во нашава земја одамна е испробана и верификувана како многу успешна, дојдовме до договор.

РАДА И БРАНЕ ГО САРДИСАА НИКОЛА!

Да. Европските лидери потпишаа "Лисабонски договор", со кој практично ја анулираа кризата која настана како резултат од недонесувањето на Уставот на Унијата. Македонските политичари, пак, се разбира и оние од власта и оние од опозицијата, по една година тормозење на јавноста за нивната неинвентивност во преговарање, конечно се чини се договорија. Под притисок на центрите на моќ, односно на Брисел и на Вашингтон, нашиот политички лидершип, конечно успеа или барем делумно да го испочитува точно одредениот тајминг до кога треба да си ја заврши домашната задача. Во спротивно!?

Речиси фатени во небрано, лидерите на четирите најзначајни политички партии во земјава, на последните две средби направија голем прогрес. Безмалку

ПРЕМИЕРОТ ГРУЕВСКИ НАПРАВИ СЕРИОЗНИ ОТПАПКИ

стручно ја објаснуваше веродостојноста на информациите, односно броеше колку закони од европската и од НАТО агендата чекаат во Собранието на Република Македонија.

"МАЈСКИОТ ДОГОВОР" НЕ ДОЗВОЛУВА ЦЕЛОТО ДА БИДЕ СÈ

Иако се очекуваше дека главните политички играчи во земјава ќе постигнат договор за сите отворени прашања, сепак двете најгорливи и натаму остануваат отворени. Нивното повторно разгледување се очекува да се случи на наредната средба, кога всушност треба и конечно да биде познат начинот на кој истите ќе се решаваат. Пред сè, поради фактот што досегашните информации велат дека лидерската четворка има сосема различен став за нив, што ќе рече, нема веќе поделба на власт и опозиција.

Двете клучни прашања, кои произлегоа од таканаречениот "Мајски договор", засега се камен на сонпување на патот кон НАТО. Концептуалните разлики овој проблем го прават уште поголем, ако се знае дека станува збор за прашања, кои навлегуваат и во Уставот на Република Македонија, но и во она што се нарекува албанско или македонско достоинство. Имено, станува збор за прашањето за употребата на албанскиот јазик во Македонија, и ресоцијализацијата на некогашните борците на ОНА, кои практично треба да се изедначат со оние кои војуваа во 2001 година од македонска страна.

Најповиканата партија, во случајов ДУИ, очекува прашањето за борците на ОНА да се решава низ социјални пакети, кои ќе ги договорат работните партиски групи. Нивниот ривал, ДПА, негираше дека воопшто постигнале некаков договор, па дури и за формирање работни групи. Тие остануваат на ставот дека барањето на ДУИ за социјален пакет за жртвите е неприфатливо, бидејќи партијата на Тачи инсистира ова прашање да се пакува со закон. Третите, пак, со сосем различен став. СДСМ мие раце од сè. Нивната лидерка Шекеринска напомува дека овие две прашања треба да ги решаваат исклучително ВМРО-ДПМНЕ и ДУИ, бидејќи тие, според неа, биле дел од таканаречениот "Мајски договор".

Оној што треба да пресече, премиерот Никола Груевски, засега вели нема никаков договор, иако длабоко во себе е свесен дека овие две горливи прашања ќе мора да ги реши и тоа до крајот на наредниот месец. Тоа е последниот рок кога Македонија треба конечно да расчисти со себе, дали навистина сака во НАТО!?

НИЈА ГИ СКРОИТЕ ЗА НАТО

пред со прифаќање на барањето доставено лично од претседателот на Република Македонија, Бранко Црвенковски.

Популарната четворка успеа да го затвори прашањето за фамозниот Судски совет, на тој начин што Владата на Република Македонија, веројатно соочена со преголем притисок од страна, попусти и го прифати предлогот на претседателот Црвенковски, за член на Советот да биде избран истражниот судија Насер Хаџиахметагик. Ова прашање, сега веќе како договорено, пред пратениците ќе биде ставено на наредната собраниска седница, додека околу дваесет закони, кои го носат знакот на Европската унија, а кои успеаја да бидат усогласени, се очекува во пакет Собранието на РМ да

ги гласа на трети и на четврти јануари.

Сепак, сè не може да мине така едноставно и лесно. Или да мине без да има било каква забелешка од страна на власта и на опозицијата. И овој пат, речиси како и минатиот, премиерот Никола Груевски и лидерката на опозицијата, Радмила Шекеринска, повторно не издржаа, а да не се нападнат еден со друг. Па така, додека првиот човек на Владата тврдеше дека направил сериозни отстапки, лидерката на опозицијата

НАТО АМБАСАДОРКАТА ЧЕКА РЕЗУЛТАТИ

сите излегоа со став дека се задоволни од постигнатото, или од компромисите, како што ќе рече лидерката на СДСМ, Радмила Шекеринска. Конструктивноста која ја презентираа навидум личеше на добра соработка, иако и на врапците во државата им е јасно дека премиерот Никола Груевски направи преголеми отстапки, односно ги прифати сите барања на опозицијата. Наводната конструктивност која почна на минатата средба, продолжи на следната, најна-